

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 51/2020-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. mája 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojмира Mamojku a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní o prijatej ústavnej sťažnosti [redacted], [redacted], [redacted], zastúpenej advokátkou [redacted], [redacted], ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P 1/2019 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [redacted] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P 1/2019 porušené boli.

2. Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P 1/2019 konal bez zbytočných prietahov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je jej Okresný súd Piešťany povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť [REDACTED] trovy právneho zastúpenia v sume 346,26 € (slovom tristoštyridsaťšesť eur a dvadsaťšesť centov) na účet jej právnej zástupkyne [REDACTED], [REDACTED], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 51/2020-11 zo 4. februára 2020 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], Námestie [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „právna zástupkyňa sťažovateľky“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P 1/2019 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka doručila okresnému súdu 20. októbra 2017 podanie – návrh na rozvod manželstva, ktorý bol okresným súdom založený do v tom čase prebiehajúceho konania vedeného pod sp. zn. 13 P 73/2014

a až v januári 2019 bolo toto podanie zaevidované ako „nová vec“ a pridelená mu spisová značka sp. zn. 9 P 1/2019. Vo veci nebolo dosiaľ právoplatne rozhodnuté.

3. Nečinnosť okresného súdu bráni sťažovateľke slobodne sa rozhodnúť o jej osobnom stave, prípadne uzavrieť nové manželstvo.

4. Sťažovateľka uvádza, že „... neexistuje žiadna skutočnosť svedčiaca o právnej zložitosti veci a taktiež o jej skutkovej zložitosti vyžadujúcej si vykonanie rozsiahlejšieho dokazovania...

... Sťažovateľ žiadnym úkonom neprispel k prietahom ani k spomaleniu postupu Okresného súdu...

... (po viac ako 20 mesiacov od doručenia návrhu nebolo rozhodnuté ani neprávoplatne a nebolo vytýčené ani len jedno pojednávanie, pričom súd nevykonal ani jeden relevantný úkon, ktorý by viedol k odstráneniu právnej neistoty)...“.

5. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uviedla, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania a navrhuje, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie vydal nález v znení: „I. Základné právo sťažovateľa, na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru bolo postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/1/2019 porušené.

II. Okresnému súdu Piešťany sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/1/2019 konal bez ďalších prietahov.

III. [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 4.000 € (slovom: štyritisíc Eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

IV. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia...“

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

6. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k ústavnej sťažnosti a zároveň oznámil, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predseda okresného súdu vo svojej odpovedi sp. zn. Spr 85/20 z 26. februára 2020 oznámil ústavnému súdu, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, a zároveň k veci uviedol: „... *Namietané prietahy v konaní sú spôsobené jednak tým, že jeden z účastníkov konania je cudzí štátny príslušník, je potrebné doručovať mu všetky písomnosti mimo územie SR, s čím sú spojené vzhľadom na vyššie uvedené úkony súdu značné ťažkosti, najmä z časového hľadiska. Ako aj samotným konaním navrhovateľky (sp. zn. 13 P/43/2014 a 9P/142/2018).*

Namietame výšku uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia, ktorú považujeme vzhľadom na prehľad úkonov súdu za celkovo neprimerané.

Záverom uvádzam, že na ústnom pojednávaní netrvám a súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania v zmysle § 58 odsek 3 zákona o ústavnom súde, keďže od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci...“

7. Výzvou z 3. marca 2020 ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľky, aby sa prípadne vyjadrila k stanovisku okresného súdu z 26. februára 2020, ktoré jej zároveň zaslal.

8. Právna zástupkyňa sťažovateľky podaním z 10. marca 2020 ústavnému súdu oznámila, že trvá na tom, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom. K stanovisku okresného súdu z 26. februára 2020 uviedla:

„... pán predseda opomenul vo svojom chronologickom prehľade k danej právnej veci uviesť podstatnú skutočnosť a síce to, že návrh bol súdu doručený 20.10.2017 a iba a jedine nesprávnym postupom Okresného súdu bol zapísaný do konania 13P/73/2014 a až po urgencii navrhovateľky bol zapísaný pod sp. zn. 9P/1/2019 dňa 03.01.2019 ako nové podanie

- z chronológie daného prípadu je zrejmé, že právna zástupkyňa žiadala Okresný súd Piešťany o vytýčenie pojednávania v tejto právnej veci Žiadosťou zo dňa 27.03.2019 ako i zo dňa 03.04.2019 – na žiadnu z týchto žiadostí nebolo zo strany Okresného súdu Piešťany odpovedané!

- nie je možné prisvedčiť argumentácii predsedu okresného súdu Piešťany v tom, že namietané prietahy sú spôsobené jednak tým, že jeden z účastníkov konania je cudzí štátny príslušník- tento sa sám z vlastnej iniciatívy ako i z dôvodu, že toto konanie trvá neprimerane dlho, dostavil osobne a bez predvolania na OS Piešťany dňa 07.11.2019 kde do zápisnice (tvorí prílohu tohto podania) uviedol, že s rozvodom manželstva súhlasí a Okresný súd až dňa 20.02.2020 vytýčil termín pojednávania na deň 21.05.2020- teda opäť viac ako 3 mesiace nekonal

- už vôbec nie je možné stotožniť s argumentáciou predsedu OS Piešťany v tom, že prietahy v tomto konaní boli spôsobené navrhovateľkou a to jej konaním v sp. zn. 13P/43/2014 a 9P/142/2018- tieto konania boli samostatnými konaniami a s vecou rozvodu nesúviseli.

... žiadame, aby Ústavný súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľky takto:

I. Základné právo sťažovateľky, na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru bolo postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 13P/208/2017 (sťažovateľka mala pravdepodobne na mysli sp. zn. 9 P/1/2019 tak ako to uviedla v ústavnej sťažnosti) porušené.

II. Okresnému súdu Piešťany sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/1/2019 konal bez ďalších prietahov.

III. ██████████ priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 4.000 € (slovom: štyritisíc Eur), ktorému ich je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

IV. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia (2 právne úkony vykonané v roku 2019 a 1 úkon vykonaný v roku 2020 v zmysle § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách

advokátov za poskytovanie právnych služieb) [REDAKČNÝ ZNAČENIE] v sume 548,82 € advokátke [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], na jej účet č. [REDAKČNÝ ZNAČENIE], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

III.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

9. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13, § 16 až § 28, § 32 až § 248, § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

12. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

13. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

14. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

15. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02, I. ÚS 132/03).

16. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti, ktorá je plne aplikovateľná i po zmene právnej úpravy, konštantne vychádza z názoru, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04). Pre naplnenie práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány (napr. všeobecné súdy) vec len prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony (bez ohľadu na ich počet) a právoplatne nerozhodli (napr. I. ÚS 118/02). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa strana sporu obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

17. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený, a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a Správneho súdneho poriadku.

18. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, ako aj z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, v ktorý sa bude konať nové pojednávanie.

19. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

20. Povinnosť súdu konať bez prietáhov vyplýva i z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, z § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ďalej z § 168 – § 172 CSP o predbežnom prejednaní sporu a následkoch neprítomnosti strán, ako aj z § 179 ods. 1 CSP, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona, alebo z § 183 ods. 1 prvej vety CSP, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

21. Podľa čl. 5 ods. 2 CMP súd postupuje z úradnej povinnosti na základe zákona na účely prejednania a rozhodnutia veci tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

22. Podľa čl. 12 CMP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

23. Podľa § 30 CMP po začatí konania postupuje súd v súčinnosti s ostatnými subjektmi konania tak, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá.

24. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným prieťahom, a teda či bolo alebo nebolo porušené základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04, I. ÚS 398/2016). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu prerokúvanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

25. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

26. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

27. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie [obdobne § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde].

28. Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva

a slobody sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadostučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

IV.

Posúdenie vecí ústavným súdom

29. Ku kritériu zložitosti vecí ústavný súd konštatuje, že konanie o rozvod manželstva tvorí bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov.

30. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd konštatuje, že nezistil také okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na ťarchu sťažovateľky pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom, teda neprimeraná dĺžka napadnutého konania pred okresným súdom nebola vyvolaná správaním sťažovateľky.

31. Napokon ústavný súd pristúpil k hodnoteniu tretieho kritéria, a to samotného postupu okresného súdu. Ústavný súd pritom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, t. j. takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

32. Ústavný súd sa podrobne oboznámil s doterajším priebehom napadnutého konania a zistil, že sťažovateľka návrh na rozvod manželstva doručila okresnému súdu 20. októbra 2017. Toto podanie bolo podľa vyjadrenia predsedu okresného súdu založené okresným súdom do konania vedeného pod sp. zn. 13 P 73/2014. Až 3. januára 2019 bolo toto podanie zaevidované ako „nová vec“ a pridelená mu sp. zn. 9 P 1/2019. Dňa 27. marca 2019 žiadala sťažovateľka okresný súd o nariadenie pojednávania vo veci a 3. apríla 2019 žiadala okresný súd o informáciu, či už nariadil pojednávanie vo veci, a zároveň ho informovala, že korešpondenčné, telefonické a mailové kontakty na jej manžela sú uvedené v spise vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 9 P 142/2018. Okresný

súd výzvou z 28. marca 2019 zisťoval postoj manžela sťažovateľky k jej návrhu na rozvod manželstva, či ovláda slovenský jazyk a akú korešpondenčnú adresu má vo vzťahu k nemu okresný súd v napadnutom konaní používať. Doručenie tejto výzvy do Bahrajnského kráľovstva bolo neúspešné, pričom okresný súd v nasledujúcich mesiacoch zisťoval u doručovateľa dôvody nedoručenia. Dňa 7. novembra 2019 sa na okresný súd dostavil bez predvolania manžel sťažovateľky spolu s osobou ovládajúcou slovenský jazyk a arabský jazyk a do zápisnice uviedol, že on sám slovenský jazyk neovláda, s rozvodom súhlasí a uviedol aj svoju korešpondenčnú adresu (ktorou je P. O. Box na území Slovenskej republiky, pozn.). Okresný súd uznesením zo 7. novembra 2019 ustanovil znalca na preklad a tlmočenie zo slovenského jazyka do arabského jazyka a naopak. Uznesením z 8. novembra 2019 ustanovil okresný súd opatrovníka pre spoločné deti sťažovateľky a jej manžela. Okresný súd sa pokúša doručovať manželovi sťažovateľky listiny na adresu na území Slovenskej republiky. Dňa 20. februára 2020 vydal okresný súd predvolanie na prvé pojednávanie vo veci na 21. máj 2020. Zároveň vyzval manžela sťažovateľky, aby oznámil, či sa na pojednávanie dostaví, a znalca, aby preložil listiny pre manžela sťažovateľky.

33. Z vyjadrení sťažovateľky, predsedu okresného súdu a spisového materiálu vzťahujúceho sa na napadnuté konanie je zrejmé, že okresný súd vo veci nekonal v období od 20. októbra 2017 do marca 2019, čo predstavuje časový úsek približne 1 rok a 4 mesiace.

34. S ohľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd dospel k záveru, že celková doba napadnutého konania je neprimeraná, pretože od októbra 2017 nebolo vo veci samej rozhodnuté a neuskutočnilo sa ani prvé pojednávanie.

35. Ústavný súd vzhľadom na uvedené obdobie nečinnosti dospel k záveru, že okresný súd v napadnutom konaní porušil základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

36. Ústavný súd zároveň prikázal okresnému súdu pokračovať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

37. Sťažovateľka žiadala priznať jej primerané finančné zadost'učinenie vo výške 4 000 €, no ústavný súd považoval vzhľadom na dĺžku zbytočných prietáhov túto sumu za neprimeranú a priznal jej finančné zadost'učinenie vo výške 1 500 € (bod 3 výroku tohto nálezu), pričom pri stanovení výšky finančného zadost'učinenia vychádzal zo svojej judikatúry (napr. I. ÚS 4/06, IV. ÚS 275/05 a I. ÚS 139/06). Z uvedeného dôvodu zároveň ústavný súd ústavnej sťažnosti v prevyšujúcej časti nevyhovel.

V.

Trovy konania

38. Ústavný súd rozhodol o náhrade trov právneho zastúpenia, ktoré sťažovateľke vznikli v konaní pred ústavným súdom.

39. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

40. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia sťažovateľky vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

41. Ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2019 (prevzatie a príprava zastúpenia, ako aj podanie ústavnej sťažnosti) v sume dvakrát po 163,33 € (1/6 výpočtového základu podľa vyhlášky) a režijný paušál v sume dvakrát po 9,80 € (1/100 výpočtového základu podľa vyhlášky). Celková hodnota náhrady trov právneho zastúpenia tak predstavuje sumu 346,26 €

(bod 4 výroku tohto nálezu). Za úkon (podanie z 10. marca 2020) jej náhradu trov nepriznal, pretože toto vyjadrenie len reprodukovalo argumenty z jej ústavnej sťažnosti.

42. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

43. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. mája 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu